

Kolektivní román je skandinávský literární žánr, který se hojně vyskytoval především ve třicátých letech dvacátého století. Hlavní postavou je skupina s minimálně jedním výrazným jednotlivcem, který zaručuje každodenní kontakt jednotlivých členů kolektivu a vytváří pevně semknuté společenství, jež je geograficky a časově jednoznačně vymezeno vůči svému okolí. Velikost uskupení není zpravidla větší než několik desítek osob. Autoři kolektivních románů zobrazují člověka jako sociální bytost a hlavním tématem se tak stává soudobá společnost a její problémy. Všechny kolektivní romány se tím či oním způsobem vyjadřují k myšlenkám kolektivismu a jeho možné realizaci v soudobé společnosti. Podle toho, zda spisovatelé zaujímají pozitivní nebo negativní postoj ke kolektivnímu způsobu života, rozlišujeme dva základní typy: kolektivní román a antikolektivní román. Typickými zástupci prvně jmenovaného typu jsou Kirkovy romány *Rybáři* nebo *Nádeníci*. Do druhé skupiny řadíme např. tato díla: Martin A. Hansen: *Ted' to vzdává*, Hans Scherfig: *Promeškané jaro*, H. C. Branner: *Hračky*.